

А. В. Хрідочкін

доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри підприємництва, організації виробництва
та теоретичної і прикладної економіки
Українського державного хіміко-технологічного університету

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ІНФРАСТРУКТУРНОЇ БАЗИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

У статті досліджуються пріоритетні напрями формування інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності. Наголошено на необхідності створення сприятливих соціально-економічних, організаційних і правових умов для інтелектуальної творчої діяльності. Підкреслено значення стимулювання розвитку інтелектуального, творчого, наукового та технологічного потенціалу держави і використання об'єктів інтелектуальної власності у господарській діяльності. Вказано на важливість забезпечення ефективної охорони результатів інтелектуальної творчої діяльності та права інтелектуальної власності на них. Визначено головне завдання вдосконалення інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності – діяльність із навчання й поширення знань про інтелектуальну власність. Наголошено на тому, що для покращення обізнаності та розвитку високої культури широких верств населення у сфері інтелектуальної власності необхідне інформування широких кіл громадянськості та бізнесових кіл про роль і значення інтелектуальної власності з метою підвищення інтересу до створення й правомірного використання об'єктів інтелектуальної власності. Запропоновано розробити відповідну політику щодо розвитку творчої діяльності дітей, юнацтва та молоді шляхом підготовки відповідних матеріалів для підвищення обізнаності, поваги й розвитку культури суспільства у сфері інтелектуальної власності та вдосконалення навчальних програм для учнів і студентів. Визначено, що сприятиме розвитку інфраструктурної бази та вдосконаленню процесу взаємодії винахідників, науковців і бізнесу. З'ясовано, що вимагають покращення механізми набуття правової охорони інтелектуальної власності шляхом забезпечення проведення експертизи заявок на об'єкти інтелектуальної власності на рівні провідних патентних відомств світу та вдосконалення методичного забезпечення експертизи заявок на об'єкти інтелектуальної власності. Підкреслено, що особливої уваги потребує низка проблем, які пов'язані зі створенням належних умов для комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності. Зроблено висновок, що важливою умовою успішного вирішення завдань державної політики у сфері інтелектуальної власності виступає створення ефективних інфраструктурних інститутів публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності.

Ключові слова: адміністративно-правові заходи, інтелектуальна власність, інтелектуальна діяльність, інфраструктура, інфраструктурний інститут, нормативна база, правозастосування, публічне адміністрування, сфера інтелектуальної власності, творча діяльність.

Постановка проблеми. Визначення пріоритетів і перспектив, а також мети, стратегічних напрямів та основних завдань подальшого розвитку публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності, на наше переконання, повинне базуватися на результатах ретельного аналізу сучасного стану як самої діяльності суб'єктів публічного адміністрування щодо реалізації державної політики у сфері інтелектуаль-

ної власності, так і сфери інтелектуальної власності. Остання є визначальним та невичерпним ресурсом соціального, культурного та економічного розвитку України і являє собою середовище з внутрішньою єдністю [1, с. 157], в якому здійснюється сукупність різноманітних видів творчої, інтелектуальної діяльності людини, що охоплюють різні сфери економічного та суспільного життя, внаслідок чого створюються об'єкти

інтелектуальної власності, права на які охороняються чинним законодавством, і за своєю природою є нематеріальними.

Разом із тим економіку України вже неможливо уявити і без надійної системи правової охорони та захисту інтелектуальної власності, важливим і невід'ємним елементом якої є інститут публічного адміністрування у цій сфері. Стратегія реформування публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності передбачає застосування системного, багатогалузевого і зваженого підходу до питань, пов'язаних зі сферою інтелектуальної власності, який має базуватися на ефективному співробітництві на всіх без винятку рівнях державного управління і забезпечити зміцнення інтелектуального потенціалу держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Ефективне публічне адміністрування у сфері інтелектуальної власності виступає важливою умовою успішного вирішення завдань удосконалення відповідної вітчизняної інфраструктурної бази. Про це переконливо свідчить і досить велика кількість публікацій вітчизняних дослідників. Зокрема, загальні проблеми адміністративно-правового регулювання досліджувалися в працях В.Б. Авер'янова, Н.О. Армаш, О.М. Бандурки, Д.М. Бахраха, В.М. Бевзенка, Ю.П. Битяка, С.М. Братуся, І.А. Галагана, В.В. Галунько, І.П. Голосніченка, Є.В. Додіна, С.В. Ківалова, Т.О. Коломоець, В.К. Колпакова, А.Т. Комзюка, Д.М. Лук'янця, В.П. Петкова, Д.В. Приймаченка, С.Г. Стеценка, Ю.С. Шемшученка, О.М. Якуби та багатьох інших учених. Безпосередньо ж проблемні аспекти інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності розглядалися в роботах Ю.Л. Бошицького, Ю.Ф. Іванова, В.В. Колесніченка, А.Г. Майданевича, О.О. Михальського, М.В. Паладія, Г.С. Римарчук, О.П. Світличного, Д.В. Смерницького, О.В. Тандир тощо. Але актуальність проблем, пов'язаних з реалізацією завдань інфраструктурного забезпечення публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності, не зменшується.

Метою статті є аналіз пріоритетних напрямів формування інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності.

Виклад основного матеріалу. Перспективним і значущим напрямом подальшого розвитку публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності є, на наш погляд, вдосконалення його інфраструктурної бази. Справа

в тому, що функціонування сфери інтелектуальної власності характеризується широким діапазоном різних видів діяльності [2, с. 58]. Разом із тим натеper ще не створено ефективної та збалансованої системи її моніторингу [3, с. 51]. З одного боку, наявні сучасні інструменти для здійснення детального моніторингу по окремих видах діяльності, таких як патентування об'єктів інтелектуальної власності та охорона прав на них, а з іншого боку, моніторинг про використання об'єктів інтелектуальної власності, досягнутий економічний ефект, вплив на зміцнення конкурентоспроможності, конфліктні ситуації, пов'язані з використанням об'єктів інтелектуальної власності, рівень контрафакції та піратства не має ознаки регулярних дій і носить фрагментарний характер. Часто інформація, що зібрана одними установами, не завжди доступна для користування іншим установам. Така інформація не завжди має кількісне визначення та оцінку. Методи оцінювання такої інформації не стандартизовані. Це унеможливує здійснення результативного моніторингу функціонування сфери інтелектуальної власності та вимагає пошуку управлінських рішень для оптимізації наявних способів моніторингу.

Нині основні показники функціонування сфери інтелектуальної власності відображають результати діяльності з подання заявок на об'єкти інтелектуальної власності, їх розгляду та реєстрації охоронних документів, внесення до державних реєстрів відомостей щодо розпорядження майновими правами, захисту прав інтелектуальної власності, інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності у сфері інтелектуальної власності, розвитку та впровадження інформаційних технологій, з розв'язання суперечок, пов'язаних з правами інтелектуальної власності, з поширення знань про інтелектуальну власність, а також доступні дані про використання прав інтелектуальної власності. Показники по різних об'єктах інтелектуальної власності відображають динаміку надходження та розгляду заявок за національною та міжнародною процедурами.

Узагальнені статистичні показники надходження заявок на об'єкти інтелектуальної власності за весь період існування системи моніторингу сфери інтелектуальної власності (1992–2018 рр.) є такими. Із загальної кількості поданих заявок 21,0% становлять заявки на винаходи, 13,7% – на корисні моделі, 60,7% – на знаки для товарів і послуг, 4,6% – на промислові зразки, 0,007% – на зазначення походження

товарів. Понад 70% загальної кількості заявок на винаходи подано національними заявниками, близько 30% – іноземними. Найбільша кількість заявок від іноземних заявників (майже 70%) подається зі США, Німеччини, Франції, Швейцарії, Великобританії та Російської Федерації.

Винаходи і корисні моделі залишаються основним джерелом технологічних інновацій в Україні, тому моніторинг процесів патентування зазначених об'єктів інтелектуальної власності являє особливий інтерес, оскільки виявляє галузеві пріоритети діяльності різних категорій суб'єктів підприємницької діяльності. Ця інформація може бути використана у разі проведення наукових досліджень, аналізу інноваційних процесів, інвестиційної привабливості України тощо. Кількість заявок на винаходи та корисні моделі за весь період функціонування системи моніторингу перевищила 247 тисяч [4]. Понад 80% загальної їх кількості подано національними заявниками. У період 2004–2018 рр. найбільш активними національними заявниками були заявники з галузі вищої освіти та науки, які подали понад 50% загальної кількості заявок на винаходи і корисні моделі (юридичні особи), а також заявники – фізичні особи – 37,7%.

У сучасних умовах ринкової економіки інформація щодо охорони комерційних позначень, зокрема торговельних марок (знаків для товарів і послуг), є досить актуальною для оцінки ситуації в конкурентному середовищі та являє інтерес як для національної економіки, так і для іноземних інвесторів [5, с. 216]. За статистичними даними на цей об'єкт інтелектуальної власності подається найбільша кількість заявок (60,7%). З їх загальної кількості заявки іноземних заявників становлять 47,7%, при цьому понад 70% таких заявок подано за Мадридською системою міжнародної реєстрації знаків (вона значно полегшує процес реєстрації торговельних марок (знаків для товарів і послуг)). Найбільша кількість заявок на реєстрацію знаків від іноземних заявників подається зі США, Німеччини, Швейцарії, Франції та Російської Федерації [6, с. 177].

Статистичні дані щодо реєстрації охоронних документів на об'єкти інтелектуальної власності фіксують таку ситуацію. До державних реєстрів внесено понад 535 тисяч охоронних документів, з яких 81% – на ім'я національних заявників. Зареєстровано 7,1% патентів на винаходи, 21,5% патентів на корисні моделі, 6,5% патентів на промислові зразки, 44,9% свідоцтв на торговельні марки (знаки для това-

рів і послуг). Із загальної кількості патентів на винаходи понад 20% видано на ім'я іноземних власників, з них 76,5% – за заявками, поданими в Україні за процедурою Договору про патентну кооперацію (РСТ). Найбільшу кількість патентів (понад 67%) зареєстровано на ім'я власників зі США, Німеччини, Франції, Швейцарії, Великої Британії та Російської Федерації. Важливим показником економічної цінності запатентованих винаходів є кількість чинних патентів. Станом на кінець 2018 р. чинними були 40,5% від загальної їх кількості. При цьому частка чинних патентів серед патентів, виданих на ім'я іноземних власників, становить 59%, а для патентів, виданих на ім'я національних власників, цей показник становить 31%.

За весь період функціонування вітчизняної сфери інтелектуальної власності до державних реєстрів було внесено відомості про більше ніж 36 тисяч договорів щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності (20,4% – договори про видачу ліцензії на використання об'єктів інтелектуальної власності, 76,1% – договори щодо передачі права власності, 5,2% «відкритих» ліцензій на використання винаходів і корисних моделей). З них: на винаходи – 15,5%, на корисні моделі – 5,3%, на промислові зразки – 5,1%, на торговельні марки – 74,1%.

Актуальною залишається проблема недобросовісного набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, коли заявки на промислові зразки та корисні моделі (охоронні документи на які видаються за результатами лише формальної експертизи), а також на торговельні марки (знаки для товарів і послуг) подаються з метою подальшого зловживання такими правами та перешкоджання здійсненню господарської діяльності дійсних виробників та доступу на ринок України оригінальної продукції.

Важко переоцінити наявність і роль творця у створенні не тільки інтелектуальної власності як такої, але й в існуванні сфери інтелектуальної власності взагалі. Розвиток національної творчості не має перспектив, якщо не існує процес підготовки фахівців, здатних до творчої праці, і автору не гарантована винагорода за його особисту творчу працю [7, с. 12]. Тому важливою задачею удосконалення інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності стає діяльність з навчання і поширення знань у сфері інтелектуальної власності, що організується та реалізується державою. Ця діяльність спрямована на акти-

візацію осмислення українським суспільством необхідності законного застосування прав інтелектуальної власності. На наше переконання, саме правильне застосування таких прав забезпечить розвиток економіки, буде достойно стимулювати творчу активність та інноваційний процес на благо всієї країни. Ця діяльність орієнтована на формування необхідного рівня знань і виховання поваги до інтелектуальної праці та її результатів, які втілені в об'єкти інтелектуальної власності, а також на інформування суспільства про можливі збитки та наявні загрози для добробуту та здоров'я людей, які таять у собі контрафактні та піратські товари.

На жаль, у більшості населення України, як учасників ринку інтелектуальної власності, так і звичайних користувачів відповідної продукції, сформувалося потуральницьке ставлення до порушень прав інтелектуальної власності. У масовій свідомості як ідеологічно-психологічному феномені сучасного українського суспільства натеper і досі не сформувалася повага до права інтелектуальної власності як специфічного виду продукції та панує сприйнятливості ставлення до використання та споживання контрафактних товарів.

Актуальним натеper стає вивчення психологічного аспекту інтелектуальної власності [8, с. 512], в якому концентруються індивідуально-особистісні якості людей, пов'язані з використанням у їхній діяльності інтелектуальної власності. Так, згідно з результатами дослідження, проведеного Соціологічною групою «Рейтинг», ставлення українців до питання важливості захисту інтелектуальної власності є вкрай суперечливим. Майже 80% опитаних вважають, що право інтелектуальної власності повинне захищатися (у т. ч. 58% – повинне захищатися завжди, 21% – повинне, але не завжди). Лише 4% опитаних дотримуються протилежної думки. Ще 17% – не змогли визначитися з цього приводу. Водночас майже 60% опитаних українців готові порушити право інтелектуальної власності у разі придбання одягу, книжки, музики, кіно або комп'ютерної програми, виготовлених з порушенням прав інтелектуальної власності за умови їх меншої вартості. Причому, як засвідчує опитування, чим молодші респонденти, чим частіше вони користуються Інтернетом, чим вищий рівень їхньої освіти, тим частіше вони готові відмовитися від оригіналу на користь дешевої копії або безкоштовної версії: майже 50% опитаних віком 18–29 років намагалися безкоштовно скачати в Інтернеті музику,

кіно або комп'ютерну програму, ще чверть – купуватимуть дешеву копію і лише кожен десятий купуватиме оригінал [9]. Наведені факти переконливо свідчать не стільки про низьку правову культуру населення у сфері інтелектуальної власності, скільки про правовий нігілізм та психологічну неготовність або небажання поважного ставлення до інтелектуальної діяльності інших осіб. Як зазначає В.Д. Базилевич, побідне ставлення до інтелектуальної власності є результатом історичних обставин, пов'язаних з відсутністю державної та економічної незалежності, громадянського суспільства, спотвореними господарськими й культурними зв'язками, тривалим розвитком соціалістичних відносин, які за своєю сутністю виходили за рамки і можливості економічних чинників у їх ринковій формі [10, с. 411]. З іншого боку, вади сучасного суспільного устрою, пов'язані з низьким рівнем законності, соціальною нерівністю, процвітанню корупції у всіх сферах суспільства, недовірою громадян до держави, поблажливе ставлення до протиправної діяльності, також не сприяють поліпшенню суспільного ставлення до поваги та охорони інтелектуальної власності. Крім того, як правильно зазначає Ю.Л. Бошицький, важливою передумовою правової культури населення у сфері інтелектуальної власності є підвищення якості нормативної бази, посилення наукової обґрунтованості та демократизації правотворчості та правозастосування [11, с. 214].

Таким чином, можна зробити висновок, що підвищення правової культури населення безпосередньо пов'язане з підвищенням якості нормотворення у сфері охорони прав інтелектуальної власності, відповідно, зазначений запобіжний захід стоїть на стику правових та ідеологічних заходів запобігання правопорушенням у сфері інтелектуальної власності. Причому до основних ідеологічних заходів удосконалення інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності, вважаємо, слід віднести: підвищення правової культури населення щодо охорони інтелектуальної власності; проведення кампаній з надання базових знань про основні права інтелектуальної власності та систему їх охорони, підготовку відповідних інформаційних методичних та навчальних матеріалів [12, с. 72]; розвиток конструктивного діалогу між творцями, науковцями та бізнесом щодо проблем інтелектуальної власності, проведення публічних обговорень проблем охорони інтелектуальної власності;

публічне висвітлення в засобах масової інформації судових процесів щодо порушення прав інтелектуальної власності; інформування населення щодо адміністративних стягнень та інших правових заходів впливу за порушення прав інтелектуальної власності; підготовку інформаційних та навчальних матеріалів для підвищення обізнаності, поваги та розвитку культури суспільства у сфері інтелектуальної власності [13, с. 56]; організацію та сприяння проведенню просвітницьких заходів з питань охорони інтелектуальної власності (конференцій, семінарів, конкурсів, курсів підвищення кваліфікації, літніх шкіл тощо); застосування засобів масової інформації та порталів мережі Інтернет для формування шанобливого ставлення до об'єктів інтелектуальної власності тощо.

Крім того, для підвищення рівня освіти у сфері інтелектуальної власності необхідне уточнення змісту освітньо-кваліфікаційних характеристик випускників вищих навчальних закладів з позиції формування в державі творчих особистостей, здатних до створення об'єктів інтелектуальної власності, а також підтримання високого професійного рівня працівників державної системи правової охорони інтелектуальної власності, навчання суддів, співробітників правоохоронних та контролюючих органів.

Для покращення обізнаності та розвитку високої культури широких верств населення у сфері інтелектуальної власності потрібне інформування широкої громадськості та бізнесових кіл про роль і значення інтелектуальної власності з метою підвищення інтересу до створення та правомірного використання об'єктів інтелектуальної власності, зростання конкурентоспроможності підприємств, економічного, соціального та культурного розвитку країни. Є потреба у поширенні та популяризації знань про законодавство у сфері інтелектуальної власності, важливість охорони та дотримання прав інтелектуальної власності для різноманітних категорій користувачів інтелектуальних продуктів, а також надання доступу до інформації та знань у сфері інтелектуальної власності за допомогою сучасних засобів, інформаційних і комунікаційних технологій [14, с. 222]. Актуальним завданням є здійснення заходів, спрямованих на підвищення зацікавленості та рівня усвідомлення молоддю, що навчається, значення інтелектуальної власності в розв'язанні актуальних проблем суспільства (впровадження екологічних інновацій, захисту традиційних знань і фольклору тощо) та організація заходів

з питань залучення уваги до сфери інтелектуальної власності школярів, розвиток творчої активності молодого покоління шляхом стимулювання дослідницької та інноваційної діяльності серед школярів. Потребують підтримки інститути творців об'єктів права інтелектуальної власності (авторів, винахідників, виконавців тощо), представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених) та оцінювачів вартості інтелектуальної власності.

З метою виховання поваги до інтелектуальної власності доцільно, на наш погляд, розробити відповідну політику щодо розвитку творчої діяльності дітей, юнацтва та молоді шляхом підготовки інформаційних та навчальних матеріалів для підвищення обізнаності, поваги та розвитку культури суспільства у сфері інтелектуальної власності та удосконалення навчальних програм для учнів і студентів та передбачення в них інформації про інтелектуальну власність та її роль у соціально-економічному розвитку суспільства [15, с. 89]. Потрібно сприяти запровадженню курсів з винахідництва як факультативів у програмах шкільної освіти та визначення дисципліни «Інтелектуальна власність» як обов'язкової для вивчення у всіх вищих навчальних закладах України. Необхідною є і підтримка проведення літніх шкіл з інтелектуальної власності на базі провідних національних університетів, у тому числі спільно із Всесвітньою організацією інтелектуальної власності (далі – ВОІВ), проведення олімпіад з інтелектуальної власності та сприяння відкриттю в Україні на базі провідних національних університетів навчальних курсів з інтелектуальної власності, що організовуються в рамках діяльності академії ВОІВ [16, с. 53]. Зовсім не зайвим стане проведення спеціалізованих інформаційних кампаній, розрахованих на цільову аудиторію (учнів шкіл, студентів, викладачів закладів освіти, підприємців, споживачів, представників державного сектору, судових та правоохоронних органів), з метою інформування про негативні наслідки контрафакції, піратства та недобросовісної конкуренції у сфері інтелектуальної власності, а також про перспективи та переваги, які забезпечуються завдяки творчій діяльності, охороні та впровадженню інтелектуальної власності.

Висновки і пропозиції. Таким чином, важливим напрямом подальшого розвитку публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності є вдосконалення його

інфраструктурної бази. При цьому головним завданням удосконалення інфраструктурної бази публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності є діяльність з навчання і поширення знань про інтелектуальну власність. З метою виховання поваги до інтелектуальної власності доцільно розробити відповідну політику щодо розвитку творчої діяльності дітей, юнацтва та молоді шляхом підготовки інформаційних та навчальних матеріалів для підвищення обізнаності, поваги та розвитку культури суспільства у сфері інтелектуальної власності та удосконалення навчальних програм для учнів і студентів та передбачення в них інформації про інтелектуальну власність та її роль у соціально-економічному розвитку суспільства. Сприятиме розвитку інфраструктурної бази і удосконалення процесу взаємодії винахідників, науковців та бізнесу, а також розвиток інноваційної діяльності та трансферу технологій. Вимагають покращення механізми набуття правової охорони інтелектуальної власності шляхом забезпечення проведення експертизи заявок на об'єкти інтелектуальної власності на рівні провідних патентних відомств світу та удосконалення методичного забезпечення експертизи заявок на об'єкти інтелектуальної власності.

Список використаної літератури:

1. Дмитрук А. Творчість та інтелектуальна діяльність як прояв людської особистості та їх втілення в об'єкті права інтелектуальної власності. *Evropský politický a právní diskurz*. 2020. Sv. 7, Vyd. 6. С. 155–161.
2. Бабець І.Г., Мойсеєнко І.П. Інтелектуальна власність : навчальний посібник. Львів, 2015. 158 с.
3. Косенко О.П. Моніторинг комерційного потенціалу об'єктів інтелектуальної власності з використанням тангенціальної функції економічного ефекту. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2014. Вип. 1(2). С. 49–55.
4. Державне підприємство «Український інститут інтелектуальної власності» : офіційний сайт. URL: <http://www.uipv.org/ua/contact.html>.
5. Кірін Р.С., Хоменко В.Л., Коросташова І.М. Патентологія : монографія. Дніпропетровськ : НГУ, 2015. 424 с.
6. Мосов С.П. Місце інтелектуальної власності в інноваційному розвитку зарубіжних країн і України. *Часопис Київського університету права*. 2019. № 1. С. 175–179.
7. Школьнік О.О. Розвиток інноваційних процесів у контексті управління інтелектуальною власністю. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 1. С. 11–15.
8. Репка А.О. Психологічні особливості ставлення студентів вищого навчального закладу до інтелектуальної власності. *Актуальні проблеми психології*. 2015. Т. 10, Вип. 27. С. 511–519.
9. Проблеми захисту інтелектуальної власності в Україні. URL: http://ratinggroup.ua/research/ukraine/problemy_zaschity_intellektualnoy_sobstvennosti_v_ukraine.html.
10. Базилевич В.Д. Інтелектуальна власність : підручник. Київ : Знання, 2014. 671 с.
11. Бошицький Ю.Л. Удосконалення правової культури громадян як засіб оптимізації охорони інтелектуальної власності в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2011. № 1. С. 211–215.
12. Хаустов В.К. Інтелектуальна власність – потенціал інноваційного розвитку України. *Економіка України*. 2021. № 1. С. 69–83.
13. Зайківський О.Б., Оністрат О.А. Деякі питання щодо захисту національних інтересів стосовно інтелектуальної власності в процесі Євроатлантичної інтеграції. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2020. № 4. С. 52–64.
14. Інтелектуальне право України : підручник / за заг. ред. О.С. Яворської. Тернопіль : Підруч. і посіб., 2016. 608 с.
15. Вірченко В.В. Інституційні засади реалізації відносин інтелектуальної власності в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство»*. 2018. Вип. 20(1). С. 87–91.
16. Братусь Г.А. Сучасний стан та тенденції розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство»*. 2019. Вип. 28(1). С. 51–56.

Hridochkin A. V. Priority directions for the formation of an infrastructure base of public administration in the field of intellectual property

The article examines the priority directions for the formation of an infrastructure base of public administration in the field of intellectual property. It is emphasized the need to create favourable socio-economic, organizational and legal conditions for intellectual creative activity. The importance of stimulating the development of intellectual, creative, scientific and technological potential of the state and the use of intellectual property objects in economic activity is emphasized. It is

indicated on the importance of ensuring the effective protection of the results of intellectual creative activity and intellectual property rights. The main task of improving the infrastructure base of public administration in the field of intellectual property – activities for learning and disseminating knowledge about intellectual property are determined. It is emphasized that in order to improve the awareness and development of high culture of the general population in the field of intellectual property, it is necessary to inform the wide range of public and business circles on the role and importance of intellectual property in order to increase interest in the creation and legitimate use of intellectual property objects. It is proposed to develop a relevant policy on the development of creative activities of children, youth through the preparation of relevant materials for raising awareness, respect and development of society's culture in the field of intellectual property and improvement of curricula for students. It is determined that it will contribute to the development of the infrastructure base and improving the process of interaction of inventors, scholars and businesses. It is found that requires improvement of mechanisms for acquiring the legal protection of intellectual property through ensuring examination of applications for intellectual property objects at the level of leading patent departments of the world and improving the methodological support of applications for intellectual property objects. It is emphasized that special attention needs a number of problems that are related to the creation of appropriate conditions for the commercialization of intellectual property objects. It is concluded that an important condition for the successful solution to the tasks of state policy in the field of intellectual property is the creation of effective infrastructure institutions of public administration in the field of intellectual property.

Key words: *administrative-legal measures, intellectual property, intellectual activity, infrastructure, infrastructure institute, normative base, law enforcement, public administration, scope of intellectual property, creative activity.*